

Plata

LICHELELE...

lipsă de sinceritate în întreaga noastră viață, atâtea pervertite, că îți vine să te îndoești de oricine și în dosul oricărei porniri de simpatie, să cauți dacă nu se ascunde cumva o cursă, care și-ar putea fi fatală.

Și nu e nimic de mirat, când te gândești că trăim doar în țara secăturilor și a lichelelor, în țara în care majoritatea oamenilor ziși „politici” au trecut prin toate partidele și au avut toate convingerile.

Cum acestea le gândeam mai zilele trecute, când o întâmplare mă dusese în gara locală: O mare de oameni din întreaga țară erau în stație: Surzător și plin de velle bună, descinse un „om al zilei”. Să fi văzut atunci ce de ploconeli, ce de străngeri de mână, ce de mișcări de șale, la oameni la care nu mă așteptam să aibă sira spinării așa de flexibilă, ce de strigăte de „ura” și „să trăiască!”... Erau lichelele noastre.

Priveam curios scena și tot ca și mine din alt colțisor o privea și un proaspăt prefect de curând debarcat. Am surprins pe chipul lui un surâs ironic, precum mi se păru a cili același surâs și pe buza noului socialist... Se gândea probabil fostul prefect că odinioară avea și el parte de aproape același primire. Se gândea „omul zilei”, cine-l va da lovitura urechiatului mâine, când n-o mai fi decât un... „fost”.

Și uitându-mă cu câtă grijă și cu câte sfaturi îl conduceau spre ieșire, făcând cerc în jurul spre a-l feri de curenți, ascultând strigătele lor de „ura” și „să trăiască”, îmi venia și mie, umflându-mi pieptul, să strig din fundul bojogilor:

Trăiască licheaua română!

GH. GHEORGHIU, profesor

Mulțumire

Direcțunea Școlii de Meserii din localitate aduce vtile sale mulțumiri D-lui avocat Vasile Anton, președintele consiliului de administrație al Cooperativei „Albina” precum și întregului Consiliu de administrație pentru frumoasa donație făcută școlii—constând dintr-un strung de lemn. D-l director a școlii a adus la cunoștința Onor. Minister această importantă donație.

INAPOI, LA SISTEME VECHI

tea în loc și refuză ozava știre: asasinii Popovici, căutați atâtea beluncile buncureștene și de meserie, sunt liceu, trei copii din a Capitalei noastre. Adat și au ucis ca sau mai bine, ca

nu ne interesează faptulul acestuia, ietor tot odată pentru ocilor criminali, dar toți. O lăsam anumitei o face—rogu-vă cerșădică pornire. Nici vistra un rechizitoriu, ați cu osebite numai ură parte, cum se

ermi să spun, dascăl pretind pentru suflet-mi sunt date în grijă. Cepe cu mine însumi. politica și mai multă e este comoara voastră inimă voastră” a rului, cu tâte adânc vremurile. Comoara va trebui să-mi fie copiii, mlădițele coleând de seva proaspătă

a vieții, încredințate mie, grădinarul școlar. Așa numai, am dreptul să cer ajutorul părinților, căci vai, copiii sunt ai mei numai patru ore pe zi.

Ajutorul, pentru sutele de pici, care știu să fumeze, știu să bată mingea cu frenezie, să înșire pe nerăsuflăte cincizeci de nume de stele nurlui, știu chiar să copieze cu abilitate și să tragă chiulul cu patos, dar disprețuiesc logaritmi și ignorează senini orașelo din lungul Dunării.

Iar la vremea culesului, la sorocul lui Iunie,—iată se apropie și tremur,—mi se strică soneria de alăta tevatură, și face bietul Conu Nicu, scurtă la mână, scriind bilete de recomandare pentru dăgheșul lui x, „persecutat” de tigru de pe matematici, amenințat fiind cu repetenția...

Știu. Mai sunt programele școlare care se schimbă cu fiecărmnitor politic, zăpăcind și capetele celor care mai vor să facă ceva bun. S'o isprăvi odată cu experiența și se va face întoarcere la drumuri vechi.

Și mai sunt lefurile de mizerie ale profesorilor, care-i pun la

umăr cu plutonierul, cătrânindu-le sufletul.

În hora de role, evident, că trebuie să fie o ieșire. Trebuie să iasă cineva din ea. S'o pornim d-vs părinții și noi dascăli. Figura bietului Rășcanu, părinte nefericit să ne fie cumplită pildă.

Începeți chiar de mâine. Luați cravatele domnișorilor, cercetați-le buzunarele, goliți-le de tutun și romane polițiste și controlați-le orele plecării și sosirii din oraș. Și tăiați-le mai ales leafa și subsidiile, servite lunar de taticu pe față, și de mânia pe ascuns.

În copilărie tânjeam zile, după un susan ori un trigon, sârmano bunătați, interzise buzunarelor noastre.

Nu trimit pe nimeni la epoca dascălului Chiosea, care svârlea cu papucul după elevi; dar amintesc tuturor fără pedantism didactic, chipul aspru cum Cornelia Grachus își creștea copiii, morți tragic apoi, pentru binele plebei. Așa, să salutăm asprele dispoziții ale Ministerului Școalelor, atât de necesare astăzi.

Victor Andrei

CONCURSURILE TINERIMEI ROMÂNE

de Profesor N. B. RȘ

În zilele de 12—15 a lunii curente, „Societatea Tinerimea Română”, de sub președinția D-lui Nae Dumitrescu a ținut concurs la București, între membrii tinerimii studioase pentru studii, cercetășie, port național, dansuri, coruri, fanfare. Au luat parte un foarte mare număr de licee de băieți și fete, școli normale, seminarii, școli comerciale, din toate unghiurile țării. Portul național era bine reprezentat și i se acorda înțâietate la biserică, la defilare la dansuri. Aceste concursuri sunt cea mai merită ocazie pentru a cunoaște obiceiurile diferitelor regiuni; oferă posibilitate concurențelor de a cunoaște frumusețile capitalei; a se cunoaște între ei și a li mări încrederea în

puterile noastre ale Românilor. Sunt un puternic mijloc de consolidare a neamului românesc; sunt ca acele izvoare de apă limpede și răcoasă din care, cei ce sorb se simt înviorați. Pentru suma de 300 lei, concurenții capătă trenul—dus și întors,—masă și casă pe tot timpul șederii în București pentru concurs. Condițiile fiind avantajoase, unele școli au trimis un mare număr de concurenți. Seminarul din Râmnicul-Vâlcea și școala normală de băieți—Mihai Viteazul—din Chișinău, au trimis fiecare câte 70 de elevi. Aceste școli s'au distinse: cea dintâi printr'un cor admirabil, iar cea de a doua printr'o fanfară neîntrecută, care stârnea admirația tuturor.

La dansuri, s'au distinse școala militară din Craiova și școala normală din Vaslui, iar la port național impresionant, ca și la dans, școala normală din Șendriceni-Dorohoiu—care purta și o frumoasă placardă cu chipul distinsului scriitor Alexandru Vlahuță.

Bănățenii, ardelenii, bucovinenii și basarabenii aduceau nota lor caracteristică la port și la joc.

La aceste concursuri au luat parte din Piatra-Neamț: liceul de băieți Petru-Rareș, liceul de fete și școala comercială superioară.

Liceul de băieți a concurat la lucrările scrise, la cercetășie, la port național și la dansuri. Liceul de fete a

continuare pe pag. 2-a

SF. GHEORGHE

— CREDINȚE ȘI DATINE —

de Maria I. Berlijan
doctorendă în litere

În vechime anul începea cu luna Mart, iar April era considerat a doua lună, când natura întreagă renaște.

Dacă vom trece la folklorul acestei luni, vom constata că April este una din cele mai caracteristice pentru poporul român, având un caracter eminent pastoresc. Cine cunoaște, din trăite, viața ciobănească, își poate da seama de semnificația ce o are pentru păstori April, cu obiceiurile și credințele legate de el.

Apocope toate obiceiurile sunt pastorești și din ele desprindem traiul pe care l-au dus strămoșii noștri.

Românii sărbătoreau la 21 April zi socotită ca aniversarea orașului Roma, o sărbătoare prin excelență pastorescă, **Parilia** sau **Palilia**. Iar despre felul cum erau sărbătorite, poetul Ovid ne spune:

„Pastorale, curată în roșăstăul zorilor oile sătule; mai întâiu strepește pământul cu apă și apoi mătură-l. Staulele să-ți fie împodobite cu frunze și cu ramuri, anume împintate, iar ușile ornate să fie adumbrite cu ghirlande lungi. Aprinde pucioasă pentruca fumul ei azuriu, pătrunzând în staule, să facă oile să sbiere”.

După ce fumul de pucioasă neîncepută încărcă atmosfera respirată de oi, păstori aducând jertfe zeiței Palas, îi adresau rugăciuni pentru buna pază, propășirea și creșterea melior, oilor etc. După ce isprăveau rugăciunile, păstori beau din găleți laptele alb ca zăpada și apoi săreau peste focul aprins din grămezi de paie. Și această „lustratie” ca și alte elemente din Palilia romane le găsim la noi.

Palilia ca oricare altă sărbătoare păgână însemnată, a fost înlocuită la toate popoarele de pe întreg domeniul românesc prin Sf. Gheorghe, care se serbează la 23 Aprilie.

În ajunul Sf. Gheorghe, ciobanii români obișnuiesc să înfie oile la stână, să le afume, să le curățe. De aici se simte nevoia de a se aprinde un foc, numit focul vin.

continuare pe pag. 2-a

— ANII CARE TREC —

CU PĂRBĂLAN PESTE-VALE

de Vasile C. Șoarec

De unde pornești cu gândul, pe unde te poartă și unde ajungi? Dela prietenul meu Părbălan (azi curat Păralb) m'am pomonit povestind cu multe amănunțimi pătrânania mea dela cea dintâi vânătoare de iarnă. N'am dreptul însă să-l dau uitărei nici pe prietenul meu Părbălan, că de, el e mult mai mare și cine știe... Dar iar mă întorc la vorba lui Moș Sotir, mort și el acum 35 de ani. Când să-i vorbească vre-unul din cei mai tineri despre bătrânețe, cu mânie îi răspundea:

— Măi dobitocule, eu am văzut întinse mai multe chei (piei) de miel, decât de oaie.

Să-l lăsam pe Moș Sotir să-și doarmă somnul de veci în întirimitul din Piatra, cu țărâna'n gură, cum zicea o vorbă românească, fiindcă cei cărora le-a purtat de grijă și i-a făcut oameni, nu s'au învrednicit să-i puie măcar o cruce

de lemn la cap.

Întâmplarea face, să mă întâlnesc cu Părbălan, tot pe malul Bistriței. Îndrăgostit și el ca și mine de această apă minunată, în ceasurile când ni se îngăduie să mai răsufilăm, tot pe apa Bistriței ne lunecăm și privirile și gândurile. Cine ar veni s'o vadă pentru întâia oară, iarna, pe vreme de secetă, cum curge de domoală, n'ar crede ce isprăvi face primăvara și vara, când vino furioasă pe vremuri de puhoi.

Între părerile de rău câte și-au făcut loc în sufletul meu, am și pe aceea, că n'am știut la timp să mă folosesc de amintirile înaintașilor mei, care de vre-o 30 de ani, se tot duc în sânul dreptilor, să le fi trecut într'un catastif, iar acum, cu toate amănuntele, să le dau în vileag, ca să se cunoască viața ce se ducea cu 60-70 ani în urmă. Că era mai multă dra-

goste, omenie, credință, cinste și rușine, pentru asta, de bună samă că nu mai este îndoială.

Am lua-o dar într'o zi, peste vale, cu prietenul meu Părbălan, pe drumul din susul Bistriței. Cu aducerile aminte, ce tot mai mult lo leagă de patima vânătoarei, mi-a improspătat întâmplări de acum 50 ani și mai bine în urmă. Din toți câți se adunau în deoște, Dumitrache Sgrof mânca toate păcălele și nici că se lăsa de vânătoare, ori să-și schimbe tovarășii. Lămurirea stă în faptul, că el, om nevoiesc, se simțea bine în mijlocul vânătorilor, cu mâncărică, băutura, drumul pe degeaba, câte oleacă de vânat dăruit, iar când vânătoarea ținea mai multe zile, pe la cele arhondariciuri și cu ceva gologani ce i se făceau parte, de cei câștigători la jocul de stos.

Când se întindeau mosole și porneau și prăjiturile, Dumitrache Sgrof avea parte de brânză amestecată cu cenușă, vinul cu miros de gaz ori amestecat cu praf de pipor; de cârnați făcuți cu rugumătura de torăstrău și câte alto

năsbătii. Sara, când se ducea la culcare, din saltea eșiau vârfuri de ace, ori scai și'l beșeau, nu alta.

De o pataranie a lui Dumitrache Sgrof, nu-și amintea Părbălan. I-am povestit-o eu, așa cum o auzisem dela tatăl meu.

Era în vara anului 1885. Bogutașul tîrgului, Neculai Gridov, plecase la feredoie, peste hotar. Cum nu era înșurat, pentru paza gospodăriei lui frumoasă întemeiată, lăsase pe Dumitrache Sgrof. La întoarcerea acasă, pe lângă plata părălească, i-a adus și o lulea frumoasă cu gavanul din spumă de mare și capul de argint, iar tumburecul de ținut în gură de chilimbar. Pela jumătatea lui Octombrie, când începeau a veni carele cu vin nou din Tara de jos, cum era datina vânătorilor din Piatra, într'o seară și-au dat cu toții întâlnire în colț, la Hanul lui Ghinea. Ghivociul cu tot soiul de verdețuri și plăcintele poale'n brâu, se rumeniseră bine în cuptor la Neculai Plăcintaru. Era în de-

continuare pe pag. 2-a

SF. GHEORGHE

continuare din pag. 1-a

Pe tot cuprinsul țării noastre găsim acest foc, în unele părți îl aprind cu paie, în altele cu brad, rosmarin și laur (aceasta mai ales o găsim în Transilvania) și apoi își trec turmele prin fum.

La Români transdanubieni, din Meglenia, pe lângă perfectă asemănare a afumării vitelor în ajunul Sf. Gheorghe, mai constatăm și alte două motive caracteristice: 1. Focul viu, care de obicei se face din plante puternic mirositoare și peste care trebuie să sară vitele, nu e permis să fie aprins decât de doi băieți, unul fără tată și altul fără mamă; 2. La afumarea vitelor, păstorii „nu roștiră nici o vorbă, de frică să nu supere spiritele”. Și la celelalte popoare române, găsim același obicei, dar diferă data practicării după ocupațiunea lor.

Iată cum se aprinde acest foc viu: Faci într-un ușor al ușii grajdului, o gaură și într-o scândură altă gaură, apoi iei un meșteș și îl crestezi la ambele capete și pui în creștături iască. Cu acest cărbune dai foc la paie, sau crengi uscate.

La popoarele care au fost și au rămas neam de păstori, el apare în luna April; la acelea care au fost și au rămas agricultori, se sărbătorește la Sân-Zienu în luna Iunie.

În afară de pitorescul pastoral al acestui obicei, ceace este și mai interesant, sunt cele două motive pe care le-am văzut la Români megleniți. Cei doi copii, unul fără tată și altul fără mamă, care aveau voie să aprindă focul, ne amintesc fără îndoială pe aceia care la Romani erau puși să întretină focul sacru.

Avem de a face cu o datină

care e un reflex tradițional al cultului lui Jupiter, sau din partea vestalelor.

Un fapt iarăși remarcabil, prin reminiscența lui tradițională, este că în tot timpul cât se aprinde focul, se păstrează o tăcere adâncă spre a nu turbura spiritele și a le învrăjbi și aceasta aminteste tăcerea ce o păstrau Romanii în timpul rugăciunii.

Din cele expuse, constatăm că focul, ca și apa în parte, unul dintre cele 4 elemente ale naturii, juca un rol însemnat în viața păstorașă română, fiind considerat ca sfânt, binefăcător și purificator.

O superstiție legată tot de această sărbătoare este: „luarea manei la vaci”. O superstiție ce își are rădăcini pe tot domeniul românesc. Vrăjitoarea, în zori, desculță, cu părul despletit, apare în drumul vitelor și presară sare și mălai, spunându-și descântecul. S'au merge la islaz și rupe iarba plină cu rouă din urma vacilor și apoi o dă la vite, cu credința că li se va înmulți laptele.

Busuioacul ca să fie bun de leac pentru orice boală se seamănă în ziua de Sf. Gheorghe, în zori, de o femeie cu părul despletit. Nu se doarme în ziua de Sf. Gheorghe că se fură somnul melior. În Moldova e obiceiul că se bat cu urzică în dimineața lui Sf. Gheorghe, ca să fie vioi peste an. Mai obișnuiesc să pună la porți brazde verzi cu o ramură de salcie.

Spre Sf. Gheorghe, e credința că ard comorile.

Și acum, drept încheiere, pentru folklorul lunii April, vom aminti datina de a se înșela unul pe altul, în ziua întâia a lunii. Poporul român o cunoaște și o practică, începând cu zorii zilei. Ea există și în Occident.

Marla I. Berlian

CONCURSURILE TINERIMEI ROMÂNE

continuare din pag. 1-a

concurat la lucrările scrise și la portul național; Școala comercială superioară a concurat la lucrările scrise: grupa aviație. Subiectul ce li s'a dat: „Pentru ce trebuie să iubim și să sprijinim aviația românească”.

Aprecieri din public — transcriu după gazetă pentru port național: „Nu mai puțin frumos s'a prezentat și grupul elevilor liceului Petru-Rareș din Piatra-Neamț, în bondițele lor de oale, frumos împodobite, cu căciuliile fumurii, brăuri late de adevărați moldoveni și opinci prinse în nojite mult răsucite peste cioarecii încrețiți pe picior. Elevele liceului de fete au dovedit respectul și înțelegerea deplină pentru vechiul port moldovenesc, cu fotele sumbre în colorit, nota vie, dând-o ca și la elevi, splendidele bondițe, minunate înflorite ca și în Bihor și Hunedoara”.

Aprecieri pentru joc: „De asemenea am admirat sufletul plin de poezie vibrantă și de neistovită energie al vechilor plăși moldoveni, pe care ni-i-au arătat prin cea mai strălucită redare a unui joc înșuflețit și fermecător, elevii liceului Petru-Rareș din Piatra-Neamț”.

CU PĂRBĂLAN PESTE-VALE

continuare din pag. 1-a

obște cunoscut, că la această întâlnire să nu lipsească nici un vânător. Masa întinsă frumos, mai eu oleacă de gustare din pastrama de gâscă, cu mușchișor de porc afumat, o leacă de mărnat de crap, până la sosirea ghiveciului, cu căldurica din oale și vinisorul ce cergea prin pahare, numai bine s'au deslegat glasurile celor mai mochniți. Dumitrache Sgrof, la un colț al mesei, cu luleaua de spumă de mare în colțul gurei, de fudulie se ținea tătuș de nu-i ajungeai cu prăjina la nas. Când dintre meseni au început unii să-și dea coatele și să se minuneze de lulea lui, parcă se simțea în el noulea cer. „Măi Dumitrache, halal de lulea ta”, zice unul.

„Măi Dumitrache, că la mare cinstă te ține Conu Neculai Gridor”, zice altul; bietul Sgrof uitase și de mâncare și de băutură de multumit ce era. Luleaua făcea ocolul mesei, umblând din mână în mână. Când a ajuns la Ionică Șoarec, co'i pusese gând rău, a bagat-o în buzunar, s'a făcut că se îneca și fuși pe ușă afară. N'a zăbovit mult și iute a fost înăuntru cu luleaua în dinți. Cum l-a văzut Dumitrache Sgrof cu gura pe el: „măi ticălosule, crezi că luleaua asta boierească, din spamă de mare, cu capac de argint și muștiuc de chilimbar, e de nasul tău?” Și haț i-o ia și și-o pune în gură, trăgând cu iăcomie din ea. S'a tot fi tras vre-o 3-4 fumuri, că numai s'a ridicat o flacără și o fumăraș din lulea, până în bagdadio, iar când s'a potolit, bietul Sgrof era cu muștiucul afumat și negru ca un

horuar, la față. Ionică Șoarec avusese grija să seoată tunutul din lulea, să-i poie la fund o jumătate încărcătură de praf de pușcă, peste el tunut, de vre-un deget și deasupra cărbunelui aprins. De întâmplarea asta s'a răs mult pe acele vremuri! Bietul Sgrof i-a giurnit o răsunare strănică lui Ionică Șoarec, pe care n'a mai putut s'o vadă îndeplinită, căci în noaptea de 21 Octombrie 1885, Ionică Șoarec, în vârstă numai de 41 ani, s'a stins.

Cam pe înopate, după ce ne-am amintit de toți gospodarii ce făcuseră fala târgului Pietrei acum 40—50 de ani, intrăm iară în târg, amândoi cu părerile de rău că omnia, credința, voia bună și rânduiala de pe acele vremuri, nu mai sălășnesc prin meleagurile noastre.

Vasile C. Șoarec

SITUAȚIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PRIMAR

III

Sunt mulți, care aduc mereu reproșuri Ministrului Instrucțiunii, că ar fi prea mulți învățători.

Aceasta o fac, fie din rea credință, sau foarte des din necunoașterea exactă a situației învățământului nostru. Până la desființarea celor 6000 de posturi, odată cu noul budget din 1 Aprilie 1933, socotite pe nedrept inutile, am avut în toată țara un număr de 41511 de învățători.

Dacă s'ar fi aplicat legea din 1924 ar fi fost nevoie de încă 21.936 de învățători pentru complectarea totală a lipsurilor și școlile normale de atunci cu numărul lor impozant, ar fi putut să acopere acest deficit abia după 10 ani, adică la 1934, ținând cont de membrii corpului didactic, eșiți la pensie sau decedați. Aici trebuie să avem în vedere cerințele pedagogice și numărul cel mai mare de copii ce poate avea un învățător nu poate fi mai mare de 40 de elevi. Numărul copiilor din apusul Europei pe clase e și mai mic; în Statele Unite de exemplu nu revine asupra unui învățător un număr mai mare de cât de 20 de copii.

În județul Neamț avem astăzi un număr de 527 de învățători, inclusiv cu acei 59 numiți în timpul din urmă ca suplinitori. La orașe avem 113 învățători, adică la Piatra-Neamț, Buhuși și Târgul-Neamț, împreună cu suburbiile și cartierele marginase. De sigur numărul acesta ne pare la prima vedere destul de mare mai ales în raport cu acela înainte de 1916, când am avut la sate 221 învățători, și la orașe numai 21. Nu trebuie să uităm însă că legea învățământului primar din 1924 a sporit numărul învățătorilor conform cerințelor și a posibilităților de prosperare ale școlii primare române. Și numărul locuitorilor din județul Neamț a fost mai mic la 1916 față de cel după 1925, când legea administrativă de atunci ne-a mai atribuit comune din fostul județ al Sucevei. Odată cu venirea d-lui Dr. C. Anghelescu în fruntea ministerului școalelor, au fost numiți în județul Neamț 59 de suplinitori la școlile rurale și 2 în orașe

Ei au fost numiți din rândul absolvenților școlii Normale în ordinea vechimei lor. A fost numită o singură licențiată, și aceasta întrunea condițiunile cerute de lege, pentru a fi numită în învățământul primar.

Sporirea numărului învățătorilor la noi în județ își are rostul său; e posibil ca pentru un moment să fi fost numit un număr prea mare. Aceasta firește în legătură cu lipsa de clase, cu frecvență slabă școlară, și cu desorganizarea învățământului complementar. Pe viitor însă, va fi absolută nevoie de acest număr și aceasta în vederea reorganizării învățământului primar.

Așa de exemplu avem la Sabasa un singur post pentru 109 elevi înscriși în catalog; la Oșlobeni 2 posturi, pentru 134 de elevi, la fel la Secu și Căndești pentru 142 de elevi, respectiv 126; la Cujeșu numai un singur post pentru 105 elevi înscriși. Numărul elevilor față de cel al posturilor este evident prea mare. Citez aici numai câteva date din numărul mare de posturi lipsă.

Adevărat că în anii din urmă s'a întrebuințat sistemul de detașare de posturi din centrele cu posturi în plus, la centre cu posturi în minus.

Cu tot sistemul acesta, mai era însă nevoie de sporirea numărului învățătorilor. Acest lucru însă, întâmpină câteodată mari dificultăți de ordin tehnic. Așa bunuoră avem la școala primară din Holda cu o singură clasă, dar cu un număr mare de elevi pentru

toate clasele, 3 posturi de învățători. Aici de sigur că nu se poate face nici un învățământ rațional, fără sporirea claselor.

Se mai aude mereu, vorbind că statul ar cheltui prea mult pentru instrucția cetățenilor săi.

Adevărat, suma ne pare cam fantastică; sunt peste 3 miliarde de lei anual. Să vedem însă ce cheltuiesc statele învecinate, pentru instrucția cetățenilor săi. Așa de exemplu cheltuiește Ungaria, punând numărul lor de locuitori în raport cu cel al României, de două ori mai mult, iar Cehoslovacia de trei ori chiar. Și acolo avem de a face cu un învățământ vechi, cu școală model, în ceace privește organizarea ei, clădirea, materialul didactic etc.

Dar la noi? Din școlile primare ale județului Neamț, numai 25 au material didactic complet. Și acestea sunt la orașe, 125 au material insuficient și aproape 80 n'au nici un material didactic. Se mai poate face astăzi o școală activă fără material didactic? Chiar și venerabilul Comenius autorul faimoasei cărți „Orbis pictus” s'ar cutremura la gândul cela de a face școala fără de a avea posibilitatea, să arate copiilor, „lumea în imagini”. Și aceasta pe la mijlocul veacului al XVII-lea și nu cel al XX-lea.

Din moment ce școala noastră suferă atâtea neajunsuri se, mai poate vorbi de un budget prea încărcat al Ministerului Instrucțiunii Publice?

At. Grigorevici

O ANCHETĂ CU URMĂRI...

În ziarul „Avântul”, de Paști, a apărut o anchetă satului Slobozia, făcută de tânărul I. Dănilă, din acel sat, care-i absolvent a 6 clase liceale.

Ancheta, făcută cu multe amănunte a dat loc la nemulțumiri printre locuitorii satului Slobozia, care s'au simțit jigniți de trecutul lor, publicat în ziar.

În seara zilei de 12 și 13 Aprilie c. pe când tânărul Dănilă se afla la Roznov, a fost amenințat de un grup de tineri, membri ai familiilor pomenite în sus menționata anchetă, cerându-i socoteală pentru cele afirmate în scris.

Tânărul a cerut ajutorul șefului de post din Roznov, care i-a dat doi jandarmi spre a-l conduce acasă.

Faptul acesta, la prima vedere, pare ridicol. Oamenii se simt ofensați pentru ceia ce au fost unii din ascendenții lor, nu de situația lor actuală. Le spunem verde că n'au nici un pic de dreptate când caută a se răzbuna pe un om, care nu-i vinovat cu nimic de ceace a scris.

Am ruga pe d-l Dănilă să le arate documentele pe care s'a bazat când a scris ancheta. Cum știu că d-sa pleacă în militarie, acum,

rugăm pe ceilalți intelectuali din comuna Slobozia, a arăta adevărul oamenilor supărați, punându-se ca păt unui „scandal pentru nimic”.

Să se întrebe apoi bătrânii satului spre a vedea ce spun și ei.

Altfel, se duce vestea rza despre satul Slobozia care-i format în mare majoritate de oameni gospodari și luminați, după cum știm noi.

În trecutul nu prea îndepărtat, se dusese vestea despre locuitorii dela Mărgineni, cărora negustorii nu voiau să le mai vândă nimic; la fel despre cei din Zănești, din alte motive.

N'am vrea ca și Slobozienii să fie cunoscuți ca oameni răi și scandalagii, din motive neintelectuale, acuzând pe un tânăr care n'are nici un interes ca să și ponegrească consătenii.

Ei să fie mândri de situațiile pe care le au acum și meritul e mult mai mare dacă din ceace au fost, sunt azi așa cum îi știm noi.

Nemulțumirile dela Slobozia le credem terminate și am ruga pe viitorii anchetatori ai satelor, să fie cu multă prudență în relatările pe care le dau, ca să nu mai dea loc unor astfel de întâmplări.

Teofan Macovei

Problema cultului religios în Județul Neamț

—De vorbă cu Sf. Sa preotul I. Manoilescu, protoereul județului—

Potrivit scopului urmărit de zinele „Avântul” și programului ce ni l-am făcut, de a aduce la cunoștința cititorilor diferite manifestări ale vieții județului nostru, în orice domenii de activitate, publicăm în numărul de față, o anchetă asupra situației religioase din județul nostru, după declarațiile sf. sale pr. I. Manoilescu, protoereul județului, pe care noi îl socotim cel mai competent, în această chestie, fiind și cleric și persoană oficială.

În cancelaria Protoeriei din str. Ștefan cel Mare, părintele Manoilescu ne-a primit cu blândete și amabilitate ce-l caracterizează și la rugămintea noastră, a binevoit să ne răspundă la următoarele întrebări:

— Cum se desfășoară, părinte, starea actuală a populației județului din punct de vedere spiritual? Care este atitudinea locuitorilor, mai cu seamă în vremurile de azi față de Biserica? Nu se observă în ultimul timp, o mai mare apropiere a mulțimii de pragul bisericii?

— „Războiul cel mare” a schimbat felul de a fi, al întregii lumi și prin urmare și a populației județului nostru. Ca o consecință a acestui grozav eveniment, s'a observat o emancipare nu întotdeauna justificată, a unor din locuitori, care a dat și da foarte mult de lucru, atât preoților cât și învățătorilor, cei doi factori de lumină ai satelor, absolut conștiințioși în îndeplinirea misiunii lor.

Azi, această emancipare a început a se tempera și sperăm că în curând echilibrul sufletesc se va restabili și viața normală va începe. Se observă o apropiere de Biserica din ce în ce, fapt care ne dă dreptul să credem că lucrurile se vor îndrepta.

— Nu socotiți biserica un îndreptar al stării sociale și economice? Nu socotiți că se impune o reeducare a mulțimii prin biserică?

— Biserica este în adevăr un îndreptar al stării sociale și economice. Ea pleacă de la concepția că dezordinea ce este azi în lume, se datorează crizei morale din care derivă criza economică și celelalte stări rele și luptând pentru înlăturarea crizei morale, indirect lucrează la restabilirea echilibrului general al societății. Cred că o reeducare temeinică a societății în spiritul religiei creștine se impune acum mai mult ca oricând.

— Ce credeți despre turbările din sânul Bisericii: despre mișcările stiliste și sectante? Constitue ele un pericol grav pentru Biserica? Și care sunt cauzele menținerii lor? Care ar fi remediile?

— În această privință, turbările pe chestia îndreptării calendarului, au dat mult de lucru și dacă situația s'a agravat din ce în ce, cauza este demagogia politică, a unor oameni fără scrupul, care speculează lipsa de înțelegere a țaranului în favoarea popularității. Nu am așteptat ca și proble-

mele religioase să fie mijloc de sporire a popularității.

Fac apel, în numele Bisericii și a corpului preoțesc, la toți șefii de partide, ca să dea dispoziții tuturor electorilor respectivi, să nu se mai amestece, sub nici un motiv, în chestiunile bisericești, care sunt exclusiv de competența sfântului Sinod.

Eu mulțumesc mai dinainte tuturor celor care lucrează pentru binele bisericii și cu aceasta pentru binele țării, pentru că toți agitatorii: fie ei stilisti, fie sectanți, cu diferitele lor subdiviziuni, nu sunt decât agenți inconștienți, care, conduși de forțe oculte, sapă sistematic la temelia statului nostru român și creștin.

Am nădejde că, cu ajutorul oamenilor luminați și înțelegători ai situației, voi reuși să pun ordine în lumea sufletescă a județului nostru. Nu pot trece cu vederea bunăvoința ce mi-a arătat-o și ajutorul ce mi l-a oferit, D-l Leon Mrejeriu, Prefectul județului din prima zi a venirii mele la Protoerie.

Actualmente sunt în județ 9912 stilisti, 14 evangheliști, 9 baptiști, 16 adventiști-reformiști, iar adventiști de ziua 7-a sunt în județ 93 suflete, iar în oraș vre-o 40.

— Ce credeți despre amestecul preoțimii în politică?

— Cred că preoții nu au ce căuta în politică. Avem atâtea de lucru în biserică, încât nu ne ajunge timpul nici pentru îndeplinirea datoriilor noastre mai de căpetenie; așa că aștept cu multă bucurie și nerăbdare hotărârea Sf. Sinod, ce va veni în curând, după informațiile ce le am, ca preoții să nu mai militeze în nici un partid politic.

— Ce-ați observat Sfânta Voastră, privitor la raporturile dintre preoți și învățători?

— Cu mici excepții preoții și învățătorii sunt în cele mai bune relații, fapt care constituie garanția cea mai bună, că această situație va ajunge a se desăvârși.

— Din constatările făcute în scurtul timp de când sunteți în noua demnitate, ce aveți de spus despre activitatea desfășurată de fostul părinte protoereu?

— În felul cum și-a exercitat Sf. Sa activitatea, găsesc organizarea județului bună — în general. Țin, cu această ocazie, să restabilesc un adevăr care, nu știu din al cui interes, a fost denaturat. Părintele Econom Gh. Popovici, fostul protoereu, n'a fost demis din această demnitate, ci desărcinat.

Nu s'a săvârșit absolut nici o ilegalitate și Sf. Mitropolie, cu Nr 637 din 29 Ianuar 1934, îi aduce mulțumiri pentru activitatea desfășurată, până acum de P. C. Sa. Afară de aceasta, țin să insist asupra faptului, că suntem în cele mai bune raporturi.

— Care este programul Sf. Voastre de activitate?

— Vreau ca preoțimea din județul meu, să puna tot sufletul pentru educația religioasă-morală a păstoriților ei, de care este nevoie azi mai mult ca oricând. În legătură cu aceasta, reorganizăm cercurile culturale preoțești, dând toată atenția colportajului. Vom organiza o serie de conferințe cu caracter strict profesional, cu care ocazie se vor căpăta îndrumări și puteri noi de muncă în parohie.

În unire cu asociația preoților din județ, vom face toate demersurile la cei în drept, ca preoțimea să fie salarizată ca și ceilalți funcționari. Azi, leafa unui preot licențiat nu depășește retribuirea unui apod de tribunal, iar venitul epitraxilului este aproape inexistent.

Am luat inițiativa clădirii unui cămin preoțesc în Piatra-N., și credem că, cu puțină bunăvoință din partea celor în drept, vom reuși chiar în vara aceasta, să punem piatra de temelie.

Ca încheiere, rog pe Bunul Dumnezeu, să ne dea sănătate și puteri de muncă spre a lucra și de aici înainte pentru binele Bisericii și al neamului nostru.

D. L. S.

Sărbătorirea

d-lui prof. Gh. Mihailescu

Duminică 22 Aprilie, ora 10³⁰ dimineața, are loc, în sala de festivități a liceului de băieți, sărbătorirea ieșirii la pensie a distinsului profesor de limba română, Gheorghe Mihailescu.

Părinții elevilor și prietenii sunt rugați, a lua parte, în număr cât mai mare, la această înălțătoare serbar de răsplăt a muncii, pe ogorul cultivării sufletelor tinerei generații.

Niciodată problema tinerelor generații nu a fost mai alarmantă ca azi. De aceea, exemplele care pot folosi, prin impresionarea lor muncă și cinste, trebuiesc date pildă generației rătăcite de azi.

Profesorul Gh. Mihailescu este un strălucit exemplu de muncă, cinste și sinceritate sufletescă.

Isvorul tămăduirii

Hramul bisericii Bodeștii de sus, s'a sărbătorit cu mult fast. Un sobor de preoți, în frunte cu părintele protoereu I. Manoilescu, a oficiat slujba divină, în fața unui mare număr de credincioși. Pr. Grosu a vorbit despre însemnătatea zilei, iar Pr. Proto-pop, după sfîntirea apei, a împărțit cărți sâtenilor.

Moartea unui preot

În săptămâna luminată a început din viață, în vîrstă de aproape 80 de ani, preotul Th. Gervescu din satul Zănești. La înmormîntarea care a avut loc Sîmbătă 14 Aprilie, a luat parte foarte multă lume, iar oficierea serviciului divin s'a făcut de Sf. Sa Pr. I. Manoilescu, protoereul județului și un sobor de preoți din satele vecine. Corul școlii din Roznov, condus de d-l învățător I. V. Gervescu, a dat răspunsurile funebre.

Cețiți cel mai răspândit ziar românesc

„AVÂNTUL”

Tg. Neamț va fi iluminat electric

Nevoile edilitare ale orașului.

De vorbă cu d-l primar Gheorghită.

Privit într-o zi frumoasă de vară, Tg. Neamț îți pare acum, ca un orașel îngrijit, simpatice chiar. Pe străzile curățele, fără noroiu, te impresionează urât un singur lucru; lămpile cu petrol înfipse în vîrful stălpilor; căci Tg. Neamț a rămas în urma Buhușului: n'are încă uzină electrică.

Odată cu venirea la conducerea gospodăriei comunale a D-lui D. Gheorghită, un om priceput și de inițiativă, ajutat de câțiva colaboratori, tot atât de harnici și înțelegători această problemă este pe cale de a se rezolva. Planurile pentru uzina electrică sunt terminate, iar lucrările vor începe în curând; se crede că până în Octombrie uzina va fi pusă în funcțiune, iar lucrările vor costa mai puțin de 5.000.000 lei.

Cum din cele 38 de „Petromaxuri” cari luminează orașul, numai opt erau încă în funcțiune, astăzi din nou funcționează toate lămpile.

Natural acest mijloc de iluminat era destul de costisitor, întrucât prețul benzinei din lămpi era foarte scump. Acum s'a obținut dela Minister autorizație, de a se arde benzină grea, denaturată, care costă numai 3¹/₂ lei litru înregistrându-se prin aceasta o economie de circa 100.000 lei anual. Cu acești bani, se vor putea astfel efectua alte lucrări, ca așternerea prundului pe toate străzile, un canal în suburbia Blebea, care să directeze apa pâr. Scobaiul, ferind suburbia de veșnicele inundații și altele.

Veniturile comunale au fost astfel organizate încât în prezent încasările merg destul de bine; timbrele pe

păine au fost deasemenea reintroduse. Așa s'a putut ajunge, cu plata la curent a lefurilor restante, pe trei luni și chiar a unor furnizori.

S'au făcut, pentru apărarea contra inundațiilor, două diguri la Ozana și tot aici, în dreptul sub. Blebea, o punte care să o lege de oraș, pentru ca la viitoarea umflare a apelor, să nu mai rămână izolată de oraș.

Pentru capela din cimitir s'a prevăzut deocamdată în buget suma de 70.000 lei; școala din Humulești, de atîta vreme în construcție, în toamnă va fi și ea terminată iar șc. No. 1 avînd urgentă nevoie de reparații, va fi complet refăcută.

Pentru asigurarea avutului orașenilor s'a sporit numărul pompierilor, dela 7 la 12, iar în proiect este cumpărarea unei moto-pompe și a unei stropitori-automobil.

În ce privește izlazul pentru sub. Humulești și Blebea, lipsite completamente, s'au terminat planurile făcute la fața locului, de către comisia numită de Minister, iar lucrările fiind înaintate la centru, peste o lună, două, și această importantă necesitate va fi îndeplinită.

În general în Tg. Neamț, se observă o vie campanie edilitară începută și care, dacă va fi dusă cu bine până la capăt, va transforma radical acest plăcut târgușor în care, cu câțiva ani în urmă, simțiai că nu poți să rămâi mai mult de 24 ore, mai ales cînd cei dela conducerea comunei, vor lăsa patimile și politica la o parte, ocupându-se exclusiv de gospodăria și înfrumusețarea lui.

V. L. St.

DIVERSE

◆ Lucrările pavajului pe str. col. Roznovanu au început și continuă cu asiduitate. În prezent s'a ajuns cu pavarea la str. Dima Costinescu și în cel mult o lună întregul proiect, până la podul dela cimitirul evreesc, va fi terminat. E de regretat faptul că minist. comunicațiilor a anulat aprobarea proiectului de pavare a străzilor Petru-Rareș și, în continuare, bul. Em. Costinescu, îndreptînd fondurile alocate pentru orașul nostru spre alte orașe mai privilegiate de cei mari.

◆ Din cauza coșului dela o sobă, școala primară din Almaș Dobreni a luat foc în recenta vacanță. Cum focul s'a declarat pe la orele 3 d. n., sâtenii au sîrit imediat, reușind să-l stingă înainte de a fi făcut stricăciuni prea mari.

◆ Sîntem informați, că zilele acestea va sosi dela București un arhitect, care să facă o expertiză a construcției teatrului comunal. Cu aceasta se va termina definitiv seria anchetărilor veniți, pentru diferite verificări în ce privește noul teatru

◆ Primăria locală, prin harnicul ajutor de primar d-l Marin Preotu, a luat o măsură care merită lauda oriunde. E vorba de îndreptarea și refacerea drumului de peste-vale, până la fostul pod dela satulorin. Se va deschide deci circulației, cea mai frumoasă promenadă a orașului, care ar trebui însă prelungită și consolidată și în partea dinspre satul Văleni, lucru pe care credem că primăria nu-l va uita.

Bandit... cu ghinion!

Găzarul Ion N. Apetrei din com. Măgurești—Bacău, mergea întruna din nopțile trecute pe drumul Petricanilor. La un moment dat, un individ iese în drum, îl oprește și-i cere bani. Găzarul, înfricoșat, era tocmai să se execute, cînd din pîdure apare patrula de jandarmi care salvează situația. Ce se întîmplase? Jandarmii în patrulare, se opresă lîngă niște copaci și odihnindu-se au asistat la tentativa de tâlhărie arstînd pe ghinionistul făptuitor care este Ion D. Pricop din Petricani. Se crede că tot el a mai jefuit de o sumă de bani, pe găzarul de mai sus, cu câteva luni mai în urmă,

Insemnări cu prilejul unui concert

Un concert la Piatra-Neamț — să o mărturisim cu sinceritate — este un eveniment rar, pentru că rari sunt și interpreții care să se coboare în acest colț de țară, unde — știu ei bine — domnește o profundă indiferență publică, pentru orice soi de activitate culturală și artistică mai înaltă.

Aș număra pe degete pe cei câțiva buni cunosători de muzică din orașul nostru. Și în afară de aceste câteva excepții onorabile — care păcătuiesc prin indiferența ce o arată interpreților (dacă aceștia nu au faima marelui artist George Enescu), după cum păcătuiesc și prin indiferența ce o arată conferențiarilor care nu sunt profesori universitari sau mari politicieni — restul publicului nostru nu are o cultură muzicală, propriu zisă. Nici nu ar fi avut unde să și-o facă. Cultura muzicală — și orice fel de cultură în genere — se capătă numai prin muncă personală, prin superioară înțelegere și multă tragere de inimă; aș zice că se capătă, ca și musculatura, prin eforturi zilnice și asiduu repetate.

O educație muzicală a publicului, totuși, nu ar fi un lucru imposibil, dat fiind influența ce o are această artă, asupra sufletului omenească, încă din cele mai vechi timpuri. Căci, din aceeași vreme de când a început să vorbească — dacă nu cumva mai demult — omul cânta.

De l-a muncit dorul, de l-a cuprins veselia, de l-a apăsător amarul, de l-a minunat vre-o faptă măreață, el și-a cântat durerile și mulțumirile, și-a cântat eroii, și-a cântat istoria. Dintre toate artele, muzica a fost, pentru om, o taină de vrajă, un efluviu de viață, un răscolitor de suflete și sentimente.

Întotdeauna, oamenii au gândit prin cuvinte, forme, sunete și culori. Dar nici una din aceste posibilități de gândire n'a sintetizat mai multă activitate omenească, decât muzica. Prin muzică omul a strâns laolaltă limba, arta și știința, căci, într'adevăr, muzica este totodată o limbă, o artă și o știință.

O limbă pentru că e înțeleasă dela suflet la suflet, pentru că e comunicativă. Are chiar dialectele ei, se poate studia din punct de vedere etimologic și fonetic și se poate învăța — practic și teoretic — ca orice limbă. Cuvintele ei sunt sunetele, care stărnesc emoții, nasc sentimente. Are literatură extrem de bogată, variată și originală. Este cea mai universală limbă, prin care se poate povesti, armonios, adâncurile gândirii și simțirii muzicale;

O artă care unește, imaterial și subtil, legile arhitecturii, picturii și poeziei; legile ritmului ca în poezie, arhitectura bucăților, și orchestrația sunetelor — ca în pictură, armonia culorilor;

O știință și anume o știință matematică: ritmul este diviziunea proporțională a timpului, tonurile sunt atâtea vibrații fizice pe secundă, intensitatea este amplificarea vibrațiilor, timbrul este calitatea sunetului etc.

* * *

Concertul de sâmbătă seara (14 Aprilie), executat de tinerii Miron Soarec la pian, Ferri Waisa la violoncel și Petrișor Manoliu la violină, a fost un excelent examen pentru interpreți și pentru micul număr de auditori. Într'adevăr, auditorii — câți au fost — nu s'au dovedit a fi numai spectatori. La concertele nici nu trebuie să vină spectatori. Muzica — de altfel ca și pictura în biserică — nu trebuie să devină obiect de spectacol. Ea trebuie să cucerească sensibilitatea auditorilor, să facă din ea un corp comun, pentru o unitară înțelegere a misterului armoniei.

Concertul de sâmbătă seara a început cu un "trio" de Mozart și s'a sfârșit cu un alt "trio" de Kreisler. Cei trei interpreți, tineri și cuminți, au executat bucățile cu o dexteritate și o înțelegere superioară. "Symphonie" — ul lui Kreisler a fost repetat în nesfârșitele aplauze ale publicului, care se pare că a gustat această bucată, tot așa de profund ca și pe alte trei bucăți ce au stârnit admirație: "Capriccio" de Fiorillo și "Liebesleid" de Kreisler — executate ireproșabil la violina lui Petrișor Manoliu și "Ave Maria" de Schubert — executată cu efluvii nestăruite de simțire și armonioasă melodie, la violoncelul lui Ferri Waisa.

Desigur excelente au fost și celelalte bucăți: "Berceuse de Jocelyn" de Godard, "Chant du Ménestrel" de Glasounow, Chanson arabe, "Trio" — ul lui Mendelssohn, "Le cygne" de Saint-Saens,

"Liebesfreund" de Kreisler, "Berceuse" de Fauré, "Poem" de Fibich, etc...

A plăcut mult publicului și ținuta interpreților: Fără gesturi teatrale, fără exagerări, fără exhibiții de tehnică, interpretarea lor a fost cuminț, liniștită, calmă, ca și melodiile pe care le-au executat.

* * *

Ca în multe activități artistice și culturale, în țara noastră, a început și în muzică un curent de autohtonizare. La București se țin conferințe care au de scop educația teoretică a înțelegerii muzicale, au loc reprezentații de operă cu subiecte din folclorul nostru muzical, se dau concerte din bucățile compozitorilor români, iar la radio se organizează audii de muzică ușoară, românească — populară și cultă.

Este tocmai ceea ce lipsește dela baza cunoștințelor muzicale ale publicului nostru, pentru a putea trece, apoi la înțelegerea superioară, a armoniilor universale din opera wagneriană, de exemplu.

* * *

Am vrea dela tinerii aceștia, de real talent, Manoliu, Waisa, Soarec, un concert de muzică românească: muzică de cameră, pastorală, rapsodii, și alte compoziții de Enescu, Drăgoiu, Jora, Andriu, Nottara, Breazul și alții, căci avem compozitori de talent, al căror renume a trecut demult granița.

Nu ar strica — pentru o mai adâncă înțelegere a concertului — și o scurtă conferință, care să inițieze publicul în generalitățile teoriei muzicale și în substratul bucăților ce s'ar executa.

Le promitem, pentru aceasta, o sală arhiplină, o înțelegere în masă și o mare de aplauze.

Constantin Turcu

Sesiunea Curții cu Juri

Actuala sesiune a Curții cu juri începe la 1 Mai cor., prezidată de d-l prim președinte C. Mălinescu. Procesele ce urmează a se judeca sunt în număr de șase și anume:

- 1 Mai; V. I. Hanganu, lovituri cauzatoare de moarte.
- 2 Mai; G. Hanganu, calomnie prin presă.
- 3 Mai; V. G. Purcel, dare de foc.
- 4 Mai; V. L. Stăhiescu, calomnie prin presă.
- 5 Mai; Th. Zoițoiu, dare de foc.
- 6 Mai; N. G. Grigoraș, omor.

Avântul

singurul ziar creștinesc, de politică independentă și de propagandă culturală, din acest oraș și județ, scris în întregime de profesori secundari, preoți și învățători. Citiți-l și răspândiți-l.

Sportive.

Duminică 15 crt. a avut loc pe terenul fabricii de postav din Buhuși un match de foot-ball între echipele Ceahlău din Piatra și Macabi, Buhuși.

Contrar match-ului precedent, Ceahlăul desfășoară de această dată un joc destul de eficient și numai datorită ghinionului, înaintarea nu a putut marca mai mult.

În minutul 10, Arnăutu bine plasat de Măță, pasează lui Manoliu, care deschide scorul 1-0 pentru Ceahlău. Două minute mai târziu, Arnăutu marchează în urma unei combinații frumoase 2-0 ptr. Ceahlău.

Două greșeli a apărării pietrene, dă ocazia Macabilor să marcheze două penalturi.

În repriza II, minutul 30, Macabi marchează din nou tot din 11 m. Ceahlăul egalează prin Măță, care execută o lovitură liberă, de toată frumusețea; mingea se lovește de bara de sus și apoi intră în plasă, fără ca portarul să poată interveni.

Matchul se termină cu rezultatul (3-3) (2-2).

S'au remarcat dela Ceahlău: Măță, Arnăutu, Manoliu și Bălănescu; iar dela Macabi, portarul Serada. Arbitru a fost d-l Sublocot. Zeteanu.

Gh. Pop.

Informațiuni

► Duminică 15 trecut a avut loc în saloanele Ceronului Militar căsătoria d-rei Mary Dragan, fiica distinsului director al șc. normale de băieți, cu d-l locotenent G. Florea, din Infanterie.

Nuni au fost d-na și d-l colonel Dimitrie Coroamă. O asistență numeroasă și selectă a adus omagii și felicitări tinerei perechi.

► Recursul criminalului din Tg. Neamț, lipovanul Ion Andrei zis Vania, a fost admis de Curtea de Casație și trimis spre judecare din nou Curții cu juri Bacău.

► Duminică 22 Aprilie, ora 9 seara, are loc în localitate reprezentația turneului I. Iancovescu, cu „IMPARATUL” comedie în 3 acte jucată de peste 200 ori consecutiv la București.

► Marți 1 Mai se va juca în localitate „INGERUL” piesă în 3 acte de M. Lengyel cu George Vraca și Dida Solomon.

► Joi 10 Mai, turneul teatrului „Ventura” în frunte cu Leny Caler, V. Ronea, G. Timică, etc... va juca „MISS VITEZA” comedie muzicală în 5 tablouri.

► Luni 14 Mai, turneul oficial al Operei Române reprezintă în sala Regal „Căsătoria Secretă” operă în 4 acte de Domenico Cimarosa. În distribuție, Maria Snejina, G. Niculescu-Basu.

Atentatele din Capitală

Vineri 20 crt. a început procesul complotului contra M. S. Regelui și guvernului. Complotiștii în frunte cu Lt. Colonelul Victor Precup, au propus o listă de peste 100 de martori, cuprinzând personalități proeminente din viața politică și ecleziastică. S'au înscris puțini apărători civili. Președinte al consiliului de război, e d-l General Cornicioiu. În ultimul timp s'au numit doi apărători din oficiu în persoana d-lui Col. Mircea din reg. 3 artilerie și Căpitan Gribincea din reg. 2 grăniceri.

► Cercetările în nebunescul atentat contra lui Eusebiu Popovici, comis de liceenii Dinescu Petre, Râșcanu Ioan și Grigoriu Petre, s'au isprăvit prin confirmarea mandatului de arestare al celor trei acuzați.

Criminalii au fost depuși încă deacum două zile la Văcărești.

Cât despre nenorociții părinți, Consilierul de Curte de Apel Pascu Dinescu și profesorul universitar Râșcanu au cerut câte un concediu de o lună.

SĂNĂTATEA ESTE TEMELIA VIEȚII ȘI A FERICIREI

Ingrijiti-vă sănătatea!

Suferiti de arsuri la stomac

Să știți că nu e bine!

Când stomacul nu mistuie mâncarea cum trebuie, îndată suferi de arsuri în capul pieptului și un fel de răgăieli acre se auie pe gât. Simți o greutate în tot trupul, te doare capul, iar câte odată ai dureri de stomac, mai ales după masă. Când stomacul nu mistue, mâncarea nu mai poate hrăni trupul și în loc să-i dea hrana care îi dă viață, îl umple cu diferite otrăvuri.

Vindecați-vă din timp

Cine e chinat de dureri și vrea să scape repede și fără pericol de suferințe sale să scrie chiar azi la LABORATORUL VOREL și va primi GRATUIT folositoarea broșură No. 3 Z. pe baza bonului alăturat.

Pe baza bonului alăturat ne facem o plăcere de a vă trimite GRATUIT broșurile care vă interesează. Ajunge să tăiați bonul și să-l trimiteți chiar azi (într'un plic sau lipit pe o carte poștală) împreună cu adresa D-v. completă către

LABORATORUL VOREL
PIATRA-NEAMȚ

Cum vă puteți curăța sângele

Și apăra trupul de boli!

Sângele stricat și rău, plin de otrăvuri este cauza multor boli precum scrofuloza, rachi-tismul, reumatismul, guta, boli de piele, sifilis etc. etc. Sângele este lichidul care hrănește trupul omului și îi dă sănătate și viață. Îndată ce sângele se otrăvește el nu mai poate hrăni trupul, bolilo se țin lanț și viața e grea și chinată.

SÂNGE CURAT INSEAMNA VIAȚA SĂNĂTOASĂ!

Pentru a ști cum vă puteți curăța sângele trimiteți chiar azi bonul alăturat și veți primi GRATUIT folositoarea broșură No. 2 Z.

BON No. 5 (de tăiat)

Reg trimiteți-mi gratuit broșurile No.

(Scrieți No. Broșurilor care vă interesează)